

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.841 van 16 januari 1998

A. 62.992/VIII-337
(voorheen VI-12.405)

In zake : **BERTRAND** Guy,
V.S.O.A.
Centrumgalerij, Blok 2, 244
1000 Brussel,

tegen :

DE POST.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 24 maart 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy BERTRAND de nietigverklaring vordert van de "op 1 februari 1995 aan verzoeker ter kennis gebrachte beslissing d.d. 20 december 1994 van het Directiecomité tot bekrachtiging van de door de postontvanger opgelegde tuchtstraf : de terugzetting tot een graad van een lagere rang van hetzelfde niveau met het dreigement dat hij wegens beroepsongeschiktheid zal worden afgezet";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 december 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 januari 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEVALCK, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer VANDESCOTTE, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is sedert 1 december 1969 personeelslid van de verwerende partij. Op 1 februari 1991 wordt hij tewerkgesteld in het kantoor van Gerpinnes.

2. Op 1 januari 1994 wordt hij bevorderd tot eerstaanwezend opsteller (rang 22).

3. Tussen 13 november 1978 en 4 februari 1993 krijgt hij de volgende tuchtstraffen opgelegd : zes terechtwijzingen, vijf blamen, een verplaatsing bij tuchtmaatregel en twee inhoudingen van wedde ten belope van 1/5e van de wedde, de eerste gedurende vijf dagen, de tweede gedurende tien dagen.

4. Vanaf januari 1994 heeft de bureauchef-ontvanger verzoeker een reeks verwijten gemaakt, waarvoor hij zich heeft verantwoord.

5. Op 21 april 1994 legt de bureauchef verzoeker als tuchtstraf de terugzetting naar de graad van opsteller (rang 20) op en dreigt hij hem wegens beroepsongeschiktheid te zullen afzetten om de volgende redenen :

" In de periode van 1 januari 1994 tot 18 april 1994 heeft hij de dienst waarvoor hij instaat niet goed beheerd. Er zijn talrijke tekortkomingen die zijn vastgesteld in de uitoefening van de onderscheiden taken waaruit zijn dienststopdracht bestaat :
- vervoersfaciliteiten;
- lijsten 144;
- lijsten van de premies;
- dienst van de postabonnementen;
- dienst van de betalingen aan huis;
alsook de niet-naleving van de regeling inzake ziekteverzuim.

Wat, ten slotte, nog erger is, is dat hij zonder bewijzen beweert dat ik willens en wetens brieven heb vervreemd. Zijn lasterlijke uitlatingen brengen mijn beheer van het postkantoor van (6280) Gerpinnes in gevaar."

6. Verzoeker uit in dat verband de volgende overweging :

" Gelet op het feit dat de aangehaalde vergissingen niet erg zijn; gelet op het feit dat ik sedert een jaar geen enkele straf heb opgelopen, ben ik van mening dat

de voorgestelde straf niet in verhouding tot de ten laste gelegde feiten staat",

waarop de bureauchef in de volgende bewoordingen antwoordt :

" Ik sluit mij geenszins bij uw zienswijze aan, gelet op de vele gevallen van recidive terzake en vooral op het feit dat de opmerkingen die geregeld aan uw adres worden gemaakt nog steeds niet tot een verbetering hebben geleid. Ten slotte kunnen uw uitlatingen over mij me jammer genoeg niet tot meer welwillendheid bewegen. Ik bevestig de tuchtstraf dan ook."

7. De commissie van beroep, waarbij verzoeker de zaak aanhangig heeft gemaakt, brengt op 18 oktober 1994 het eenparige advies uit dat aan verzoeker wegens zijn tekortkomingen geen zwaardere tuchtstraf dan een blaam behoeft te worden opgelegd. Dat advies is als volgt gemotiveerd :

" dat de vastgestelde onregelmatigheden, volgens alle leden, "niet zeer ernstig" zijn en geen gevolgen hebben gehad voor de goede werking van de dienst; wat het versturen van een kaart 28 i.p.v. een kaart 28C betreft, is het - in tegenstelling tot wat de postontvanger in zijn antwoord in bijlage 2 bij het dossier verklaart, de onmiddellijke chef die ervoor moet zorgen dat elk van zijn ondergeschikten op elk ogenblik beschikt over een AGD 1, een kaart 28C en een kaart van werkhervatting 59 (...), wat blijkbaar niet het geval was; dat de betrokkene, ten slotte, op 1 september 1994 zijn mutatie naar het kantoor van Ham-sur-Heure heeft gekregen".

8. In zijn vergadering van 20 december 1994 behoudt het directiecomité de aan de verzoeker opgelegde straf "gelet op de talrijke tekortkomingen die zijn vastgesteld in de uitoefening van de onderscheiden taken waaruit zijn dienstopdracht bestaat". Dat is de bestreden handeling, die op 20 januari 1995 door de bestuurder-personeelsdirecteur in zijn uiteindelijke vorm is gegoten. Dat document vermeldt achtereenvolgens de motieven van de beslissing van de bureauchef, van het advies van de commissie van beroep en van de beslissing van het directiecomité;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 118, § 2, van het administratief statuut van de postambtenaren en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij aanvoert dat de bestreden handeling geen afdoende motivering bevat voor het feit dat ze van het advies van de commissie van beroep afwijkt;

Overwegende dat het voormelde artikel 118, § 2, als volgt bepaalt :

" Is het advies van de commissie van beroep gunstig voor de verzoeker, dan wordt het gevolgd door een beslissing genomen door (...) het Directiecomité of zijn afgevaardigde (...); deze lichten er de commissie van beroep over in en motiveren elke beslissing die niet met het advies overeenstemt.";

Overwegende dat bij de bestreden handeling aan verzoeker een tuchtstraf wordt opgelegd die in artikel 89 van het statuut van de postambtenaren de vierde rang inneemt, net voor de afzetting, terwijl de commissie van beroep geen zwaardere tuchtstraf had voorgesteld dan een blaam, die de tweede rang inneemt; dat het advies van die commissie gunstig is voor verzoeker; dat uit de motivering van de bestreden handeling niet blijkt waarom de verwerende partij van het voormelde advies is afgeweken; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de op 1 februari 1995 aan Guy BERTRAND ter kennis gebrachte beslissing d.d. 20 december 1994 van het Directiecomité tot bekrachtiging van de terugzetting tot een graad van een

lagere rang van hetzelfde niveau met het dreigement dat hij wegens beroepsongeschiktheid zal worden afgezet.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien januari 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.